

Svenska Brukshundklubben

Minnesanteckningar förda vid Svenska
Brukshundklubbens bruksprovsdomarkonferens
2007-10-20--21

Närvarande: se bilaga 1

1. Konferensens öppnande. Presentation

Franz Herdy öppnade konferensen och hälsade deltagarna välkomna. Han presenterade sig och lät konferensdeltagarna presentera sig själva. Centrala tävlingssektorns ledamöter presenterade också sig själva.

Samtliga distrikt utom Gotland var närvarande. Representanter från Svenska Hovawartklubben och Rasklubben för Belgiska Vallhundar fanns också närvarande.

På konferensen deltog även av Fredrik Steen, under söndags eftermiddagen, som föreläsare om IPO/BHP.

Program - se bilaga 2.

2. Genomgång av programmet

Franz Herdy gick igenom programmet för helgen som innehöll mycket praktisk bedömning "live", både på påsläpp på spår, uppletande samt olika bruksmoment. Efter genomgången av programmet samlades alla deltagare ute för att starta bedömningarna.

3. Bedömning av Påsläpp på spår

Praktisk bedömning genomfördes "live" på tre olika ekipage. Spåren var redan lagda och alla domare fick enskilt bedöma Påsläppen på spåren och skriva ner betyget på en lapp som samlades in och sammanställdes. Därefter diskuterades utförandet och betygen. Domarna, framför allt de med avvikande betyg (högre eller lägre än huvuddelen), ombads att motivera dessa. Diskussionerna avslutades med att man enades om lämpligt betyg för resp. ekipage.

Diskussioner fördes ang. ifall upptagssträckans längd på Påsläpp på spår måste vara så lång som ca. 125 m. Det man kunde konstatera var att till nästa regelrevidering eventuellt korta av sträckan.

Diskussioner fördes även om hur länge man som domare ska bedöma en hund som strular mycket vid Påsläpp på spår. Här skulle man som domare, enligt Staffan Nordin (adjungerad i regelfrågor i centrala tävlingssektorn), kunna avbryta och nolla påsläpp på spår för att sedan låta förare och hund fortsätta själva spåret. Ofta kan det vara så att den tävlande är så nervös för att ha allas ögon på sig vid Påsläpp på spår så att det mycket väl kan gå bra då ekipaget får fortsätta med spåret på egen hand. Dock måste man se till att ekipage som inte överhuvudtaget kan hålla sig på sin avsedda mark ska nekas fortsatt medverkan för att inte riskera att de klampar in på medtävlades spår.

Domarens placering vid bedömning av Påsläpp på spår diskuterades, där kom man fram till att domare och tävlingsledare inte skulle trampa i spåret utan hålla sig på sidan av, i händelse av att föraren måste släppa på hunden igen för att få upp spåret. Betygsneddraget för detta förnyade påsläpp ansågs kosta två enheter, alltså mer än en hund som själv reder ut tappat spår.

Utmärkning av påvisad riktning av spårutgången, kan göras så att man sätter en snitsel innan påvisad påsläppspunkt och att visa med armen i vilken riktning spåret går, dock ska inga utmärkningar finnas efter påsläppspunkten. Sedan ska man som arrangör se till att ifall man lägger in en vinkel på spåret så ska alla tävlande ha en vinkel på spåret.

Diskussioner fördes även om vilket avstånd en tävlande som vill släppa på hunden från sidan ska hålla då detta är fritt för den tävlande att göra så istället för direktpåsläpp. Men här ansågs det att en arrangör inte ska behöva ta hänsyn till att hålla en ren yta runt spåret bara för detta, utan det får terrängen avgöra.

3. Diskussioner om uppletande av spår

Ett exempel på uppletande av spår beskrevs och alla fick diskutera fram vad betyget skulle vara.

Exemplet var: En hund tar bakspår i upptagsrutan och föraren blir tillbaka kallad med ”bakspår - tillbaka till rutan”, istället för att bara vända hunden, går föraren med hunden till baslinjen på upptagsrutan igen och släpper på hunden någon meter ifrån påsläppspunkten.

Efter diskussioner ansåg församlingen att detta skulle ge mer neddrag än ett vanligt bakspår, alltså mindre än 7 i betyg.

Även ett annat exempel gavs: Där en hund först tar bakspår och föraren blir tillbaka kallad med ”bakspår - tillbaka till rutan”, föraren kallar på hunden så den vänder om och då tar hunden ett spår som går upp bakom bakre rutkanten, blir igen tillbaka kallade med ”tillbaka till rutan” och då först kommer ut ur upptagsrutan åt rätt håll.

Efter diskussioner ansåg man generellt att en hund som inom tiden kommer ut ur rutan bör få 5 i betyg förutsatt att inget annat strul inträffar också. Man ansåg det mycket allvarligt att hunden inte fullföljde sitt bakspår åt rätt håll utan släpper det och går åt ett helt annat håll.

Diskussioner fördes även om hur man ska bedöma en hund som blir tillbaka kallad utan att det är bakspår. Här ansåg församlingen att den nya regeltexten var bra - hund som inte tar upp spår vid första kontakten kan ej ges högre betyg än 7.

4. Diskussioner om tävlingsledarens roll

Det är tävlingsledarens roll att avgöra ifall en hund är på spåret eller inte i upptagsrutan då det är tävlingsledaren som ska veta hur spåret går. Går hunden ut i spårets närhet (ca 7-8 meter ifrån som max) och i spårets riktning så ska den släppas iväg.

5. Bedömning av brukslydnadsmoment

Praktisk bedömning genomfördes på flera olika ekipage ”live”. Samma tillvägagångssätt som tidigare användes med enskild bedömning som skrevs ner på lapp och samlades in för sammanställning, samt att domarna med avvikande betyg (högre eller lägre än huvuddelen), ombads att motivera dessa. Diskussionerna avslutades med att man enades om lämpligt betyg för resp. ekipage.

Momenten som bedömdes var Budföring, Kryp (alla klasser), Inkallning (rak) och Framåtsändande, Stegen, Apportering metall och tung, Fritt följ, Hopp och Skall.

6. Bedömning uppletande

Praktisk bedömning genomfördes på tre olika ekipage ”live”. Rutan var förlagd på en åker och 4 föremål var utlagda. Samma tillvägagångssätt som tidigare användes.

Uppletande kan rent bedömningsmässigt indelas i två olika moment, först bedöms själva sökarbetet och sedan apporteringen. Att betänka vad i utförandet som var bra och därefter bedöma enligt ovan indelning kan underlätta för en domares betygsättning.

Diskussioner fördes ang. hundar som springer utanför rutan. Det konstaterades att en hund som springer utanför rutan någon gång inte bör belastas för detta. En hund som ofta springer utanför rutan och där föraren inte bryr sig om att kalla på hunden, kan kanske beror på att föraren inte tror sig kunna få tillbaka hunden och då inte vill få neddrag för olydnad, ansåg församlingen bör ge neddrag i betyget.

Diskussioner fördes även om ”glada tillrop” och här var man ense om att lite sådana tillrop inte var orsak till neddrag i betyg. Men vid ett tillfälle kallade en förare på sin hund då den plockat upp ett föremål som den tänkte sticka iväg åt ett annat håll med och detta ansågs som en ren inkallning vilket ska ge betygsneddrag. En hund ska självmant påbörja ingången med föremålet innan föraren får ge ”glada tillrop”.

En fråga ang. ifall man får köra högre klassens uppletande, med sex föremål, i samma ruta som eliten, som bara har fyra föremål. Och det får man göra, det ansågs som självklart att hundar ska kunna skilja på en gammal lega mot ett befintligt föremål. Dock ska man som arrangör se till att alla i en klass ska köra uppletande i ett svep, alltså inte byta och köra några högre klassare och sedan några i elit för att sedan köra några högre klassare igen.

Även om en hund kissar eller bajsar i rutan så ska man som arrangör inte byta ruta, utan köra vidare på densamma.

Diskussioner fördes ang. hur man skulle bedöma en förare som efter att fjärde föremålet tagits emot från hunden, tar detta föremål och kastar in i rutan en kort bit, och som hunden får hämta in igen. För-samlingen var enig om att man kan tolka detta som att föraren använde föremålet som en leksak och då ska ekipaget diskvalificeras.

Fråga ang. vattnande av hund vid uppletande framkom och här ska en tävlingsledare kunna stoppa en förare som tar med vattenflaska till uppletanderutan, för där ska ingen vattning ske. Om en förare blivit tillsagd att inte vattna hunden men ändå gör det så ska momentet underkännas.

Fråga ang. hur mycket betyget ska sänkas då en hund har ett föremål, som den är på väg in med, men på vägen byter föremål och istället kommer in med det senare föremålet. Om allt annat är helt prick-fritt så kan man dra ner betyget till 8,5, 9 eller 9,5.

En hund som tar in flera föremål samtidigt i munnen ska inte anses göra något fel om den t ex. snubb-lat över det andra föremålet på väg in. Börjar hunden däremot att leta efter ett till föremål då den redan har ett i munnen ska det anses som ett fel med betygsneddrag som följd.

7. Information om framtaget material

Det finns en CD centralt framtagen med lärarhandledning för utbildning till tävlingssekreterare, täv-lingsledare och domare. Denna CD fick alla distrikt ta ett gratis exemplar av på årets Kongress, vilket alla distrikt ska ha gjort. Denna CD är tillåten att mångfaldiga och lämna ut till alla som vill ha den och den innehåller mycket material, såsom bildspel, OH-material etc., som på ett lätt sätt kan användas vid utbildning.

Det finns framtaget en DVD film om rapport, recension gjord av Staffan Nordin finns i Brukshunden. Kan vara ett bra material att ha med på regionala domarkonferenser och på klubbkvällar för att visa hur bruksgrenen rapport går till. Filmen kan beställas från förbundskansliet.

Årets SM skyddshundarnas planskydd samt IPO/BHP hundarnas arbete (lydnad, spår och skydd) finns också på DVD att beställa från förbundskansliet.

Årets SM lydnadshundar kommer också på DVD, samtliga hundar i finalen med moment och betyg. Beställs från förbundskansliet.

Samt en DVD med årets SM agilityhundar som även den kan beställas från förbundskansliet.

Den gamla DVD:n "Videobedömning brukslydnad" finns fortfarande kvar att beställa på förbunds-kansliet. Trots att det är lite ändrat i reglerna så går den alldeles utmärkt att ha som bedömningsun-derlag på konferenser.

8. Redogörelse för tillsättande av domare vid centrala arrangemang

Fred Larsson ur centrala tävlingssektorn (CTS) informerade om hur uttagning av domare och figuran-ter till centrala arrangemang går till. I september varje år går en skrivelse ut till alla distrikt och be-rörda rasklubbar där de ska skicka in förslag på lämpliga domare och figuranter till SM och Nordiska Mästerskapet (NOM) till året därpå.

Man ska bara föreslå personer ur sitt eget distrikt som har lång erfarenhet, kravet är att man har varit 1 klass domare i minst 5 år, den man föreslår måste vara i så god kondition att den utan svårigheter hänger med ute i markerna t ex. vid sök, en kortfattad meritförteckning på den personen man föreslår ska skrivas ned (samma person kan föreslås på flera grupper) och man ska tillfråga personen så man säkert vet att de ställer upp.

Ett stort problem idag är att fler och fler domare och figuranter lämnar återbud, vilket medför en massa arbete med att hitta ersättare, boka om hotellrum, beställa resor etc. och oftast mitt i sommarsemestern. Tyvärr svarar inte heller alla distrikt på denna skrivelse vilket också ger mindre förslag att arbeta med. Att tjänstgöra på ett SM eller NOM ska anses som ett av det finaste uppdrag man kan få. Det är inte fel att föreslå samma personer igen och man ska på distrikt och rasklubb inte se det som att CTS ratar

föreslagna personer bara för att ens egen domare inte kom med ett år, utan det är bara att fortsätta att föreslå samma personer så att de tillslut kan få äran att tjänstgöra.

I CTS är det Fred Larsson och Anders Brorsson som hanterar de inkomna förslagen och framställer ett förslag som sedan alla i CTS beslutar om. En viktig bit som CTS tänker på är att en domare inte ska hamna i en jävsituation, såsom att döma egen uppfödning eller dylikt.

Fr o m 2008 kommer inte någon reservdomare att tas ut p g a att det inte under de senaste 20 åren behövts någon sådan samt att det idag inte finns så många domare som har kompetensen att kunna gå in och döma allt. Utan nästa år ska CTS kunna sätta in någon ur sektorn ifall en reservdomare behövs.

Resursdomare tas dock ut, detta är en domare som kan döma spår- och skyddshundarnas lydnad samt uppletande. Detta ska inte anses som någon nedgradering utan är precis lika viktigt som övriga uppgifter.

CTS vill ha domare som dömer enligt V V V:

V - Veta - Alltså man ska veta vad som står i regelböckerna, vara påläst.

V - Vilja - Alltså vilja följa regeltexterna.

V - Våga - Alltså våga sätta ett rättvist betyg, inte falla för publiktrycket.

En allmän diskussion fördes ang. hur en domare ska döma på SM, vara rättvis och hålla samma linje hela dagen. En annan fråga som uppkom var ifall ett distrikt/rasklubb som föreslår en domare/figurant som inte håller måttet får reda på detta. Hittills har så inte skett, men detta borde ses över hur man i framtiden ska göra.

En allmän diskussion fördes om att det var svårt för distrikten att få fram domare till lydnads SM och till vanliga lydnadsprov, då speciellt till elitklassen. Vissa ansåg att detta berodde på att just eliten var så uppstyrd i minska detalj samt att bruksprovsdomare idag kanske saknar kunskap om hur man ska bedöma lydnadsklass.

Fred Larsson talade också om CTS önskan om att få trimma upp 25-30 st. domare till en ny kategori som skulle heta Förbundsdomare. Till dess detta kan bli verklighet ville Anders Brorsson och Fred Larsson uppmanade alla distrikt och rasklubbar till att vara noga med att skicka in flera förslag på domare och figuranter

9. Information om praktiska aspirantprov

Anders Brorsson i CTS informerade om den nya arbetsordningen vid praktiska aspirantproven fr o m 2007-01-01 som han själv och David Lundgren i CTS har arbetat fram. Ändringen är införd för att aspiranten ska prövas i de grenar som den ska döma. I II klass dömer man 5 hundar i sök och 5 hundar i spår samt som vanligt övriga moment. I I klass dömer man 5 hundar i sök och 5 hundar i rapport samt övriga moment.

I rapporten blir det som en elitrapporttävling där man dömer från A-stationen, med stationsuppbindande samt utgång till B-station (en lite längre budföringssträcka) och med skick till A-station. Vid A-stationen tar man emot hundarna och binder upp, för att sedan skicka till en fingerad C-station. Ett distrikt ansåg att det var svårt att få fram 5 st. elitrapporthundar till ett praktiskt prov i I klass. Här förklarade Anders Brorsson att det inte är nödvändigt att ha elitrapporthundar med utan huvudsaken är att det är hundar som man kan göra en framföring med och kan skickas på en förlängd budföring.

En förfrågan inkom ifall de praktiska domarproven inte kunde arrangeras centrala istället, för att det ansågs så svårt att arrangera dessa prov i vissa distrikt. Här uppmanades närliggande distrikt att hjälpas åt och hålla dessa prov tillsammans.

Anders Brorsson talade också om svårigheten med att få folk att vilja bli tävlingsledare då många inte vill hålla på med alla grenar och utbildningen är så omfattande. Det fanns ett förslag vid senaste regelrevideringen att införa en anpassad tävlingsledarutbildning för de olika grupperna, alltså man skulle då t ex. kunna bli tävlingsledare i spår. Följden av detta skulle då bli att man fick olika domarkategorier även på spår, sök och rapport. Uppdelningen mellan lydnads- och skyddsdomare finns ju redan. Anders Brorsson uppmanade alla att ta en funderare på detta tills nästa regelrevidering sätter igång.

10. Regeltolkningar

Staffan Nordin, började med att tala om den skrivning i reglerna som säger ”för högsta betyg”. I nuvarande reglerna finns denna skrivning på flera ställen trots att det är gamla formuleringar som vi inte tagit bort. Till nästa regelrevidering kanske dessa bör tas bort.

”För högsta betyg”

Vid t ex. uppletande står att för högsta betyg ska fjärde föremålet avlämnas som vid apportering. Där kan man inte tolka det på annat sätt än att det är en extra finess, som pricken över i, som ska till för att få högsta betyg. Har man en förare och hund som redan gjort misstag så att högsta betyg inte kan ges ändå så behöver man inte lägga så stor vikt vid avlämnandet av fjärde föremålet.

En till sådan formulering finns vid texten om uppletande, denna gång står det att för högsta betyg äger föraren ej rätt att via halsring, tjänstetecken etc. styra och föra hunden. Här gäller det att som domare gradera hur mycket en förare petar och styr hunden och därefter ska det avspeglas i betyget.

Vid denna formulering under uppmuntran under lydnadsmomenten så ska en förare som klappar och uppmuntrar hunden under pågående lydnadsmoment inte bara få högsta betyget borttaget.

Förare i sök kallar på hunden

Diskussioner fördes ang. att det blivit mer vanligt att föraren på sök pratar, kallar och lockar in hunden till stigen igen och hur ska detta graderas betygsmässigt. Stor vikt ska läggas vid ifall hunden faktiskt efter ett tillrop påbörjar sitt sök åt de håll där föraren befinner sig, någon direkt inkallning ska man inte förvänta sig, det är bättre med en hund som fortsätter sökarbetet på väg in mot föraren. För mycket rabblande bör dock ge neddrag i betyget då det kan anses som en brist i kontakt.

Gamla legor i sök

Diskussioner fördes även ifall man vid gamla legor på sök, där figuranten är utplockad, ska ha dem stängda eller öppna. I regeltexten finns inget stöd i att man måste göra så eller så.

IPO ingångar

När hunden kommer in och sätter sig framför föraren och sedan av föraren kommenderas in till vänster sida, tycks fortfarande inte vara accepterat av alla domare. Men det står klart och tydligt i reglerna att det är godkänt att använda denna typ av ingångar, så detta ska inte ses som något fel utan som ett normalt utförande.

Tjuvstart vid apportering

Om en hund tjuvstartar vid en apportering men direkt kan kallas in igen, så ska detta max ge betyg 6. Men om hunden hunnit fram till föremålet så är det underkänt.

Position vid linförighet/fritt följ

Det har blivit mer vanligt att hundar idag har en position där dem ligger lite för långt fram vid fotgåendet, även vid SM, och detta har domare blivit mer toleranta med. Men detta måste man som domare börja uppmärksamma igen. En hund behöver inte ligga för långt fram i position bara för att den är pigg och glad. En hund som konstant ligger för långt fram kan man t o m underkänna i momentet med motiveringen aldrig i position.

Stegförflyttningar

Om en hund försöker hänga med i stegförflyttningarna med god parallellitet så ska detta premieras före en hund som väntar på att föraren gjort sina stegförflyttningar för att sedan komma in och sätta sig vid sidan. En hund med riktigt dåliga stegförflyttningar kanske hamnar på 8,5 i betyg om den förövrigt har ett bra fritt följ.

Principerna för betygsättning i rapport

Baserat på samtliga uppnådda totaltider ska domarna gemensamt konstatera vilka max betyg som ska gälla enligt tabellen i regelboken. Man börjar med att titta på differenserna. Har hundarna fullföljt rapportmomentet så är dem också med i tidräkningen. Om en hund vid uppkopplingen vid sista station skulle nolla ut sig, så får man ta bort dom tiderna, men om de efter detta momentet sedan avbryter spelar ingen roll. Efter att max betyget är konstaterat, där det i elit är graderat i halvbetyg också samt helbetyg i övriga klasser, så ska varje domare börja titta på sina egna iakttagelser.

Diskussioner fördes även ang. ojämn tid vilket ska bringa max betyg 9, men som ofta resulterar i att även totaltiden blir fel och då ska man göra neddrag för detta också.

Intervall i sändandet

Hund ska sändas i den ordning de kommer in, betyder att oavsett vilken klass de tillhör så ska de sändas i den ordningen. Och endast mellan B- och A-stationen får förskjutning av starttiden ske.

OSÄKER PÅ OM JAG UPPFATTAT DETTA RÄTT!? Fick lov att byta band precis så jag kunde inte höra allt som sas!!

Okopplad hund

Hund ska vara kopplad då man går fram till sändplatsen och på tävlingsledarens kommando kopplar man lös hunden. Samma gäller vid platsliggning, hund ska vara kopplad för att sedan på kommando kopplas lös. Generellt gäller att då tävlingsledaren säger att hund ska vara kopplad så ska den vara det. Den som inte följer tävlingsledarens anvisningar kan bli diskvalificerad.

Skall- och rullmarkering vid sök

På vissa håll i Sverige verkar det som att domare blandar ihop sökets skallmarkering med ett ståndskall, för de drar ned betyget då en hund inte skäller ihållande. Men här står det klart och tydligt i reglerna att skallmarkeringen ska vara vägledande så att föraren utan svårighet ska kunna lokalisera var hunden och figuranten befinner sig. Ståndskall däremot ska ställa en figurant och därmed vara ihållande och med mer intensitet.

Diskussioner fördes även om domare som stoppar den tävlande då den är på väg ut till skallmarkerande hund då hunden inte skäller ihållande. Staffan Nordin påtalar att man som domare inte har någon rätt att vägra den tävlande att lämna stigen då hunden har börjat skälla. Om en hund tystnar så ska detta inte tas någon hänsyn till ifall föraren målmedvetet går ut i rätt riktning, men om föraren stannar eller irrar runt så får man som domare bestämma sig för ifall man ska bryta och gå tillbaka till stigen.

Detta med att även en rullhund ska vara lös och under kontroll då figuranten tas fram diskuterades. Kopplet ska bara vara en vägledare fram till figuranten på rullhunden, sedan ska både skall- och rullhunden föras lösa. Detta kan det vara bra att man påminner den tävlande om innan provet startar.

Ang. rullhund som vid framvisningen till figurantlegan tar sin rulle igen, ansågs inte som något att bryta sig om. Däremot en hund som vid utskick direkt börjar vilja greppa rullen och inte ens söker, bör man vara observant med.

En uppmaning kom från en deltagare på konferensen om att man som domare ska skriva ned en kommentar vad som orsakat ett neddrag i betyget på söket, detta slarvas det med.

Ojämt tempo i apportionering

En fråga framkom ang. var i reglerna man finner stöd för att dra ned betyg för "Ojämt tempo" i apportionering, men det finns inte skrivet i reglerna, däremot kan man motivera neddrag p g a bristande tempo under någon del av momentet. Men det ska ses som mer allvarligt att en hund har bristande tempo genomgående i momentet apportionering mot en hund som har bristande tempo på någon del. Hellre kan domaren som kommentar i protokollet skriva t ex. dåligt tempo in.

Dubbelkommando

Upprepat kommando ska kallas dubbelkommando men då föraren hjälper hunden med kroppsrörelser bör detta kallas kroppshjälper eller extra hjälper.

Avvikande kommando

Då förare använder annat kommando än de vanligaste förekommande så behöver detta inte anmälas till domaren, tillskillnad från då man använder handtecken istället för ord och dessa handtecken får endast användas där så är tillåtet enligt reglerna.

Om en förare inte har upplyst domaren om att handtecken kommer att användas och använder handtecken istället för ord, så bör detta inte påverka till något neddrag i betyg, om momentet i övrigt är felfritt.

Hopp över hinder

När en förare fått inta lämpligt avstånd från hindret så har momentet börjat, om föraren då börjar rikta in eller på annat sätt påverkar hunden, ska denne få betygsneddrag. Även en hund som slår i hindret ska få betygsneddrag.

11. Information om IPO - Internationell prövningsordning

Fredrik Steen informerade om olikheterna i både utförande och bedömningskriterier på IPO kontra bruksprov. Eftersom detta är det internationella provet så utförs programmet överallt i världen på exakt samma sätt.

Fredrik Steen började med att tala om att bruksprov och IPO/BHP-prov är så olika så det vore bara dumt att jämföra dem, det vore som att jämföra en elitklass spårhund med en elitklass sökhund.

I Sverige heter provet IPO/BHP p g a att man slogs ihop IPO med BHP (Brukshundprov). Som i princip är samma prov fast IPO innefattar också en skyddsdel förutom lydnad och spår. I Sverige finns också BSL (Brukshundprov - Spår/Lydnad) som är identiskt med IPO fast utan skyddsdel, i klass 1-3. Sedan har vi också BSP (Brukshundprov - spår) som bara innefattar spår, finns i klasserna 1 och 2. Även IPO-FH finns i Sverige som är ett spårprov på två dagar som kräver mycket mark då spåren är långa. I Sverige får endast SBK-raser tävlas i IPO/BHP likväl som i det svenska skyddset.

Provet består av tre delar: avdelning A - Spår, avdelning B - Lydnad, avdelning C - Skydds och finns i tre klasser 1-3. Alla tre avdelningar kan man få max betyg 100 poäng på och sammanlagt 300 poäng på ett prov. För att bli godkänd måste man ha minst 70 poäng i varje avdelning. För att i klass 3 kunna ta certifikat måste man ha uppnått 270 poäng.

Domaren dömer enligt kriteriet Bristfällig, Tillfredställande, God, Mycket god och Utmärkt. Och på varje betygsnivå finns ett spann av poäng de kan ge. T ex. Tillfredställande har ett spann från 79-70 poäng. I IPO/BHP får man "betalt" för det man gör t ex. om en hund vid momentet "Sättande under marsch" direkt, vid kommando från föraren istället, lägger sig ner så får man ändå betyg på detta, alltså nollas inte momentet. Det läggs stor vikt numera på att en hund som visar sig tryckt av sin förare kan högst erhålla betyget God.

Spåret får gå på alla naturliga underlag men är oftast på fält och stubbåker, utomlands oftast på harvad åker. Bedömningskriterierna i spåret är att hunden ska vara intensiv, högt motiverad, ivrig, självsäker och noggrann. För högsta betyg ska hunden nosa ner i varje fotsteg. I klass 1 är det förarspår, i övriga klasser okända spårläggare. Spåren i klass 1 är minst 300 steg, 2 vinklar med 2 av föraren tillhöriga föremål och minst 20 min. gammalt, i klass 2 är spåren minst 400 steg, 2 vinklar med 2 föremål och minst 30 min. gammalt och i klass 3 är spåren minst 600 steg, 4 vinklar med 3 föremål och minst 60 min. gammalt.

Föremålen är av naturliga material såsom trä, läder etc. Det finns två olika sätt som hunden kan göra då den finner föremålen, dels markera genom att sätta eller lägga sig eller genom att ta upp föremålet och bli stående eller komma in med föremålet.

Som förare ska man innan start meddela domaren vilket sätt hunden kommer att påvisa föremålen, gör hunden sedan något annat så får man inte mer än betyg Bristfälligt på det föremålet. Domaren går med vid hela spåret.

På lydnaden så går föraren ett givet program och räknar sina steg, det finns ingen tävlingsledare. Kommandoorden från föraren ska höras av domaren därför uttalas dessa kommandoord ganska högt. Samtidigt ligger en annan tävlandes hund platsliggning vid sidan av på planen. Momenten i t ex. klass 1 är: Fritt följ, Platsläggande med inkallning, Apportering på slät mark, Apportering över häck, Apportering A-hinder och Framåtsändande med platsläggande.

Domaren avslutar programmet med en öppen kritik inför tävlande och publik. Stor vikt läggs på att hunden ska vara högt motiverad, självsäker, följsam, förig och ha högt tempo.

I skyddsarbetet ska hunden visa sig självsäker, en belastbarhet och god förighet. Domaren ska bedöma hundens naturliga driftsanlag.

Första momentet är Rondering där hunden skickas runt 6 skärmar/gömslen vari det alltid står en figurant i den sista skärmen. Numera läggs vikt vid att när hunden har rundat en skärm ska den anpassa sig till förarens position igen och inte bara fritt få springa till nästa skärm.

Övriga skyddsmoment i klass 1 är: Bevakning och ståndskall, Förhindrande av flykt försök av figurant, Avvärgande av angrepp under bevakningsfasen och Angrepp på hunden under rörelse.

Bedömningen sker i fem olika faser: Öppningsfas = utgångsställning, hundens angrepp, Belastningsfas = hundens bett, hur hunden håller bettet då den belastas med ”softstocken”, Övergångsfas = är från det att figuranten stannar och tills det att hunden släpper, hunden ska göra sig stark och inte släppa på en gång, Släppandefas = hur hunden släpper och Bevakningsfas = hur hunden bevakar. Domaren ska också bedöma karaktärsanlagen hos hunden genom att göra en s. k DSB-bedömning = Driftsanlag, Självsäkerhet och Belastbarhet. Betygsnivåerna är Icke tillräckliga, Befintliga och Utpräglade.

Fredrik Steen avslutade med att ”slå ihjäl några skrönor”. T ex. att IPO-hunden inte kan släppa sitt grepp, detta beror på att man i IPO premierar en hund som hänger kvar i bettet.

Sedan att en IPO-hund inte kan se glad ut då den spårar, men detta beror till stor del på att hunden måste vara så noggrann i spåren så koncentrationen gör att den inte ser glad ut.

Och sista skrönan att en IPO-hund får bete sig hur som helst på lydnaden, men detta beror på att bedömningen inte tar fasta på samma saker som vi är vana vid, t ex. en hund som piper av iver kan bedömas upp.

Diskussioner fördes ang. att det i IPO/BHP numera finns för många domare. En tanke som framkom var att man kanske skulle nollställa alla domare fr o m nästa år och sedan fick de som verkligen vill och klarar av det, få bli auktoriserade på nytt med ny utbildning.

Därefter tackades Fredrik Steen för mycket bra information om IPO/BHP.

12. Övrigt

En fråga ang. hinderhöjd och apportbockarnas storlekar inkom. Önskan vara att få till en ändring i reglerna så att även lägre hinderhöjd och mindre apportter skulle få användas på bruksprov, detta då många ungdomar visat intresse för brukssporten men ofta har mycket små hundar.

Staffan Nordin redogjorde för att det fanns ett förslag från centrala tävlingssektorn på just detta inför den regelrevidering som var, men att förslaget avfärdades. Så det man nu kan göra är att till nästa regelrevidering inkomma med detta förslag igen.

Anders Ekholm informerade om att det bara är rena formaliteter kvar innan SBK tar över lydnadsproven. Därmed kommer det att tillsättas en ny central lydnadssektor.

Församlingen uppmanades att i tid skicka inbjudan till centrala tävlingssektorn att närvara då distrikten ska arrangera regionala domarkonferenser. Passar bara datumen så försöker någon ur sektorn alltid att närvara.

13. Avslutning

Anders Ekholm framförde på konferensledningens vägnar ett tack för en trevlig konferens.

Därefter avslutades konferensen.

Vid pennen:

Camilla Ruohoniemi

Deltagarförteckning vid Svenska Brukshundklubbens bruksprovs- domarkonferens den 20-21 oktober 2007

Konferensledare

Franz Herdy (lördag)
Anders Ekholm (söndag)

Tävlingssektorn/Sektorledning

Anders Brorsson
David Lundgren
Fred Larsson
Staffan Nordin

Distriktsrepresentanter

Ingemar Bark	-	Blekinge
Lars-Göran Gustafsson	-	Dalarna
Ingen deltagare anmäld	-	Gotland
Leif Jönsson	-	Gävleborg
Göran Svensson	-	"
Mats Andersson	-	Halland
Gunno Hamberg	-	Mellannorrland
Ulf Jerneståhl	-	Närke
Göte Toftler	-	"
Bo Linnarsson	-	Skaraborg
Kurt Iversen	-	"
Leif Borgenlöv	-	Skåne
Leif Hansson	-	"
Franz Herdy	-	Småland
Mats Johansson	-	Stockholm
Per-Erik Karlsson	-	"
Anders Sandström	-	Sörmland
Ola Hansson	-	"
Marita Berg	-	Uppland
Jörgen Olsson	-	"

Distriktsrepresentanter

Sven-Inge Nordström	-	Värmland-Dal
Björn-Åke Jansson	-	"
Bo Degerström	-	Västmanland
Ingemar Elfström	-	"
Åke Claesson	-	Västra
Lotta Blomqvist	-	"
Mats Axelsson	-	Östgöta
Aina A Vannestål	-	Övre Norrland
Peter Andersson	-	"

Rasklubbsrepresentanter

Rickard Fredriksson	-	Rasklubben Belgiska Vallhundar
Rune Lövenius	-	Svenska Hovawartklubben

Föreläsare IPO/BHP

Fredrik Steen (söndag eftermiddag)

Förbundskansliet

Camilla Ruohoniemi

Program Bruksprovsdomarkonferensen 2007

Lördag

- 09.00 Samling med kaffe
- 09.30 Presentation av deltagarna
- 09.40 Programgenomgång för konferensen
- 09.50 Transport till spårmarker
- 10.10 Bedömning lägre klass spår
- 11.30 Återtransport Kydingeholm
- 12.00 Lunch
- 13.00 Bedömning budföring, framåtsändande, krypande, ink med ställande och läggande
- 14.15 Bedömning uppletande Hkl
- 15.00 Kaffe
- 15.30 Bedömning Hopp, apportering, stege
- 17.00 Slut för dagens konferens
- 19.30 Gemensam middag

Söndag

- 07.00 Frukost
- 08.30 Redogörelse för tillsättande av domare vid centrala arrangemang
- 08.45 Info om praktiska aspirantprov
- 09.00 Regeltolkningar
- 09.30 Kaffe
- 10.00 Regeltolkningar
- 12.00 Lunch
- 13.00 Information IPO
- ~~13.30 Bedömning fritt följ, skall, metall apportering, tung, krypande~~
- 14.30 Konferensavslutning och kaffe
- 15.00 Slut

Svenska Brukshundklubben

Hundägarnas hundsport och utbildningsorganisation